

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci

žalobce: **Dostihový spolek a.s.**, IČ 48155110
sídlem Pražská 607, 530 02 Pardubice
zastoupená advokátem Mgr. Lukášem Kulhánkem
sídlem Dlouhá 101/13, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, IČ 72080043
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2016, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se v části týkající se rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2016, č. j. X zamítá.
- II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2016, č. j. X se v části, jíž byl potvrzen platební výměr na úrok z prodlení vydaný Finančním úřadem pro Pardubický kraj dne 30. 5. 2016, č. j. X a zamítnuto odvolání žalobce proti uvedenému platebnímu výměru, ruší a věc se v této části vrací žalovanému k dalšímu řízení. Žaloba se ve zbývajících částech týkajících se rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2016, č. j. X zamítá.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení před krajským soudem v této věci vedené pod sp. zn. 52 Af 73/2016 a náhradu nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem ve věci vedené pod sp. zn. 7 Afs 118/2020 ve výši 29 033 Kč, k rukám jeho právního zástupce Mgr. Lukáše Kulhánka, advokáta, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Finanční úřad pro Pardubický kraj (dále jen „správce daně“) vydal dne 30. 5. 2016 platební výměry na úrok z prodlení úhrady daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“), kterými byl žalobci sdělen úrok z prodlení za jednotlivá níže uvedená zdaňovací období. Jednalo se o platební výměry na úrok z prodlení č. jX (zdaňovací období srpen 2010), č. j. X (zdaňovací období říjen 2010) č. j. X (zdaňovací období prosinec 2010), č. j. X (zdaňovací období únor 2011), č. j. X (zdaňovací období duben 2011), č. j. X (zdaňovací období červenec 2011), č. j. X (zdaňovací období srpen 2011), č. j. X (zdaňovací období září 2011) a č. j. X (zdaňovací období říjen 2011).
2. Proti platebním výměrům na úrok z prodlení úhrady DPH se žalobce dne 22. 6. 2016 odvolal, přičemž žalovaný odvolání zamítl a platební výměry na úrok z prodlení úhrady daňových povinností na DPH za zdaňovací období prosinec roku 2010 a únor, duben, červenec, srpen, září a říjen roku 2011 potvrdil rozhodnutím ze dne 25. 10. 2016, č. j. X a dále rozhodnutím ze dne 25. 10. 2016, č. j. X zamítl odvolání žalobce a potvrdil platební výměry vydané správcem daně na úrok z prodlení úhrady daňových povinností na DPH za zdaňovací období srpen a říjen roku 2010.
3. Žalobce se žalobou podanou podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení shora uvedených rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2016, č. j. X a rozhodnutí ze dne 25. 10. 2016, č. j. X
4. Žalobce v žalobě namítal nezákonnost žalobou napadených rozhodnutí o odvolání a řízení, která jim předcházela. Žalobce totiž namítá, že mu byla samotná daň stanovena chybně, přičemž odkazuje na řízení vedené u nadepsaného krajského soudu pod sp. zn. 52 Af 30/2016, jehož předmětem je soudní přezkum rozhodnutí, kterými byla stanovena samotná daň (původně pod uvedenou sp. zn. byly vedeny všechny věci, které byly následně vyloučeny k samostatným řízením - sp. zn. 52 Af 53/2017, 52 Af 54/2017, 52 Af 55/2017, 52 Af 56/2017, 52 Af 57/2017 a 52 Af 58/2017). Žalobce dále namítá nepřezkoumatelnost předmětných platebních výměrů na úrok z prodlení, neboť z těchto není seznatelné, jakým způsobem došlo k výpočtu úroku, poslední stránku každého jednotlivého platebního výměru na úrok z prodlení nepovažuje za součást jeho odůvodnění, neboť se nachází až za podpisem. V průběhu soudního řízení se žalobce dovolával zhodnocení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2019 č. j. X, jímž byl zrušen dodatečný platební výměr ze dne 26. 5. 2015, č. j. X, kterým byla doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce prosince roku 2010 a stanovena povinnost uhradit penále, a řízení zastaveno.

5. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě projevil právní názor, že veškeré platební výměry obsahují dostatečné odůvodnění, přičemž úroky vznikají na základě zákona.
6. Krajský soud se po přezkoumání napadeného rozhodnutí ztotožnil s právním názorem žalovaného vysloveným v jeho rozhodnutí a žalobu proto rozsudkem ze dne 26. 2. 2020, č. j. 52 Af 73/2016 ve vztahu k oběma žalovaným rozhodnutím jedním výrokem zamítl. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) následně uvedený rozsudek krajského soudu ke kasační stížnosti žalobce zrušil rozsudkem ze dne 19. 8. 2021, č. j. 7 Afs 118/2020-42. Kasační stížnost směřovala proti závěrům krajského soudu týkajících se doměření úroků z prodlení za prosinec roku 2010 a říjen roku 2011. Toliko kasační námitku směřující proti úroku z prodlení za prosinec roku 2010 shledal Nejvyšší správní soud důvodnou, jak vyplývá z odůvodnění uvedeného rozsudku.
7. Krajský soud do svého odůvodnění dále přejímá argumentaci NSS uvedenou ve vztahu ke zdaňovacímu období říjen 2011, která je přílehlavá ve vztahu ke všem zdaňovacím obdobím, jichž se žaloba týkala, s výjimkou prosince roku 2010: „[16] Kasační námitka týkající se platebního výměru na úrok z prodlení vztahující se ke zdaňovacímu období říjen 2011 není důvodná. [17] Nejvyšší správní soud opakovaně vyslovil, že v řízení týkajícím se úroku z prodlení nelze přezkoumávat zákonnost rozhodnutí, kterým byla stanovena vlastní daňová povinnost (jejíž neuhrazení vedlo ke vzniku úroku z prodlení). [18] Již v rozsudku ze dne 11. 5. 2005, č. j. 1 Afs 137/2004 - 62, publ. pod č. 1182/2007 Sb. NSS, zdejší soud konstatoval, že přezkoumává-li celní ředitelství rozhodnutí, kterým byl daňovému subjektu sdělen předpis úroku z prodlení (za předchozí právní úpravy označeného jako „penále“), zjišťuje pouze, zda existuje rozhodnutí, kterým mu byla povinnost hradit celní dluh řádně sdělena, zda daňový subjekt svou daňovou povinnost zaplatit vyměřenou daň ve stanovené lhůtě nesplnil, a zda se penále počítá v souladu s právní úpravou. Tímto rozsahem přezkumu je při zachování dispoziční zásady vázán rovněž soud. V rozsudku ze dne 29. 5. 2008, č. j. 8 Afs 161/2006 - 93, pak Nejvyšší správní soud uvedl, že nebylo-li pravomocné rozhodnutí ukládající daňovému subjektu zaplatit daň předepsaným způsobem zrušeno, nelze v žalobě proti rozhodnutí o sdělení úroku z prodlení k této dlužné dani úspěšně namítat, že rozhodnutí týkající se úroku je nezákonné proto, že daňová povinnost byla stanovena neoprávněně (srov. i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2018, č. j. 10 Afs 115/2017 - 37). [19] Nejvyšší správní soud se proto (stejně jako krajský soud) v nynějším řízení nemohl zabývat kasačními námitkami cílícími do zákonnosti stanovení daně – DPH za zdaňovací období říjen 2011 (tj. námitkami, že stěžovateli byla vyměřena daňová povinnost z fiktivních výnosů, nikoli skutečných). Jejich věcné vypořádání totiž nepatří do řízení ve věci úroku z prodlení, nýbrž do řízení ve věci vlastní daňové povinnosti (tj. řízení vedeného zdejším soudem pod sp. zn. 7 Afs 34/2020).“
8. Krajský soud zdůrazňuje, že rozsah přezkoumání zákonnosti rozhodnutí, jímž je deklarován úrok z prodlení, je z povahy věci omezen. Je zde prostor pro přezkum toho, zda v době vydání platebního výměru existovalo rozhodnutí o stanovení daně (§75 odst. 1 s. ř. s.), které může být samostatně napadeno správní žalobou, jak se také ve věci žalobce stalo. Nelze však mít za to, že je soud v tomto řízení povinen či oprávněn přezkoumávat zákonnost stanovení daně. To by ve svém důsledku vedlo k nežádoucímu duplicitnímu soudnímu přezkumu či k obcházení lhůt stanovených pro soudní přezkum samotného rozhodnutí o stanovení daně, čímž by byl narušen princip právní jistoty.
9. Dále je třeba ve vztahu k rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2016, č. j. X (zdaňovací období srpen, říjen roku 2010) uvést následující související okolnosti.

10. Rozsudkem nadepsaného krajského soudu ze dne 17. 1. 2018, č. j. 52 Af 30/2016-211 byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2016, č. j. X, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru vydanému Finančním úřadem pro Pardubický kraj ze dne 26. 5. 2015 č. j. X. Tímto dodatečným platebním výměrem byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce srpna roku 2010 ve výši 2.896 Kč a stanovena povinnost uhradit penále ve výši 579 Kč. Tedy otázka stanovení daně z přidané hodnoty za měsíc srpen roku 2010 již byla soudem pravomocně přezkoumána a byla potvrzena jeho zákonnost. Proti uvedenému rozsudku nebyla podána kasační stížnost.
11. Rozsudkem nadepsaného krajského soudu ze dne 29. 1. 2018, č. j. 52 Af 53/2017-71, byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2016, č. j. X, kterým žalovaný změnil k odvolání žalobce dodatečný platební výměr vydaný Finančním úřadem pro Pardubický kraj č. j. X ze dne 28. 1. 2015, kterým byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce října roku 2010 tak, že doměřenou daň snížil na částku 211 699,- Kč a penále snížil na částku 42 333,- Kč. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla zamítnuta rozsudkem NSS ze dne 23. 3. 2019, č. j. 9 Afs 109/2018. Tedy otázka stanovení daně z přidané hodnoty za měsíc říjen roku 2010 již byla soudy pravomocně přezkoumána a byla potvrzena jeho zákonnost.
12. Pokud jde o další žalobní námitky, pak žalobce nespороval konkrétní výpočet jednotlivých úroků, toliko platební výměry označil za nepřezkoumatelné z důvodu údajné absence odůvodnění, když tabulka výpočtu je umístěna až za podpisem rozhodnutí. Takový přístup považuje soud za formalistický a odmítá jej. Z každého jednotlivého platebního výměru je seznatelné, jakým způsobem byly konkrétní částky vypočteny. Nadto je strana, na níž je tabulka v platebním výměru umístěna, označena příslušným č. j. a č. strany.
13. Tedy krajský soud uzavírá, že námitky žalobce směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2016, č. j. X (zdaňovací období srpen, říjen roku 2010) nejsou důvodné, a proto soud žalobu v této části pod výrokem I. zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
14. Ve vztahu k části rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2016, č. j. X (zdaňovací období únor, duben, červenec, srpen, září a říjen roku 2011) je třeba uvést následující ve věci relevantní skutečnosti.
15. Rozsudkem nadepsaného krajského soudu ze dne 7. 2. 2018, č. j. 52 Af 55/2017-67 byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2016, č. j. X, kterým bylo zamítnuto odvolání proti dodatečným platebním výměrům vydaným Finančním úřadem pro Pardubický kraj dne 26. 5. 2015, č. j. X a tento dodatečný platební výměr byl potvrzen. Tímto dodatečným platebním výměrem byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce února 2011 ve výši 29 256 Kč a stanovena povinnost uhradit penále ve výši 5 851 Kč. Kasační stížnost proti uvedenému rozsudku nebyla podána. Tedy otázka stanovení daně z přidané hodnoty za měsíc únor roku 2011 již byla krajským soudem pravomocně přezkoumána a byla potvrzena jeho zákonnost.
16. Rozsudkem nadepsaného krajského soudu ze dne 7. 2. 2018, č. j. 52 Af 56/2017-68 byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2016, č. j. X, kterým bylo zamítnuto odvolání proti dodatečným platebním výměrům vydaným Finančním úřadem pro Pardubický kraj dne 26. 5. 2015, č. j. X a č. j. X a tyto dodatečné platební výměry byly potvrzeny. Dodatečným platebním výměrem č. j. X byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce dubna roku 2011 ve výši 3 600 Kč a stanovena

povinnost uhradit penále ve výši 720 Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. X byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce září roku 2011 ve výši 2 650 Kč a stanovena povinnost uhradit penále ve výši 530 Kč. Kasační stížnost proti uvedenému rozsudku nebyla podána. Tedy otázka stanovení daně z přidané hodnoty za měsíc duben a za měsíc září roku 2011 již byla krajským soudem pravomocně přezkoumána a byla potvrzena jeho zákonnost.

17. Rozsudkem nadepsaného krajského soudu ze dne 7. 2. 2018, č. j. 52 Af 58/2017-69 byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 03. 2016, č. j. X, kterým bylo zamítnuto odvolání proti dodatečným platebním výměrům vydaným Finančním úřadem pro Pardubický kraj dne 26. 5. 2015, č. jX a č. j. X a tyto dodatečné platební výměry byly potvrzeny. Dodatečným platebním výměrem č. j. X byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce července roku 2011 ve výši 20 000 Kč a stanovena povinnost uhradit penále ve výši 4 000 Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. X byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce srpna roku 2011 ve výši 8 000 Kč a stanovena povinnost uhradit penále ve výši 1600 Kč. Kasační stížnost proti uvedenému rozsudku byla zamítnuta rozsudkem NSS ze dne 4. 9. 2019, č. j. 9 Afs 99/2018 – 112. Tedy otázka stanovení daně z přidané hodnoty za měsíc červenec a srpen roku 2011 již byla soudy pravomocně přezkoumána a byla potvrzena jeho zákonnost.
18. Rozsudkem nadepsaného krajského soudu ze dne 18. 12. 2019, č. j. 52 Af 57/2017-77 byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2016, č. j. X, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzen dodatečný platební výměr vydaný Finančním úřadem pro Pardubický kraj č. j. X ze dne 26. 5. 2015, kterým byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce října roku 2011 ve výši 111 823 Kč a penále ve výši 22 364 Kč. Kasační stížnost proti uvedenému rozsudku byla zamítnuta rozsudkem NSS ze dne 17. 8. 2021, č. j. 7 Afs 34/2020 – 68. Tedy otázka stanovení daně z přidané hodnoty za měsíc říjen roku 2011 již byla soudy pravomocně přezkoumána a byla potvrzena jeho zákonnost.
19. Obdobně, jak uvedeno shora, i ve vztahu k těmto zdaňovacím obdobím platí, že pokud jde o další žalobní námitky, pak žalobce nespороval konkrétní výpočet jednotlivých úroků, toliko platební výměry označil za nepřezkoumatelné z důvodu údajné absence odůvodnění, když tabulka výpočtu je umístěna až za podpisem rozhodnutí. Takový přístup považuje soud za formalistický a odmítá jej. Z každého jednotlivého platebního výměru je seznatelné, jakým způsobem byly konkrétní částky vypočteny. Nadto je strana, na níž je tabulka v platebním výměru umístěna, označena příslušným č. j. a č. strany.
20. Tedy krajský soud uzavírá, že námitky žalobce směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2016, č. j. X, jimiž brojil proti výrokům vztahujícím se ke zdaňovacím obdobím únor, duben, červenec, srpen, září a říjen roku 2011, nejsou důvodné, a proto soud žalobu v této části pod výrokem II. zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
21. S ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2021, č. j. 7 Afs 118/2020-42 je však zcela odlišně třeba hodnotit situaci, která nastala v průběhu soudního řízení u zdaňovacího období za prosinec roku 2010. Rozsudkem nadepsaného krajského soudu ze dne 29. 1. 2018, č. j. 52 Af 54/2017-63 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2016, č. j. X a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Tímto zrušeným rozhodnutím žalovaný změnil rozhodnutí Finančního úřadu pro Pardubický kraj, č. j. X ze dne 26. 5. 2015 tak, že byla žalobci za zdaňovací období měsíce prosince roku 2010

doměřena daň z přidané hodnoty ve výši 64 348 Kč a stanovena povinnost uhradit penále ve výši 12 869 Kč. Jak již uvedeno, v průběhu soudního řízení se žalobce dovolával zhodnocení nově vydaného rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2019 č. j. X, jímž byl zrušen dodatečný platební výměr ze dne 26. 5. 2015, č. j. X, kterým byla doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce prosince roku 2010 a stanovena povinnost uhradit penále, a řízení zastaveno. Tuto situaci Nejvyšší správní soud vyhodnotil ve shora citovaném a pro tuto věc závazném rozsudku ve prospěch žalobce jako daňového subjektu, když akcentoval skutečnost, že řízení o daňové povinnosti bylo následně zastaveno a nebyla vyměřena daňová povinnost, ke které by se měl úrok z prodlení vztahovat: „[28] S krajským soudem proto lze souhlasit, pokud zdůrazňuje význam ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. a výjimečnost případů, kdy lze pravidlo v něm uvedené prolomit. Stejně tak Nejvyšší správní soud souhlasí s tím, že výjimky z tohoto pravidla je třeba vykládat restriktivně. Judikatura Nejvyššího správního soudu však zřetelně ústí v závěr, že v souzené věci jde právě o jednu z nemnohých výjimek, kdy znalosti konkrétního vývoje řízení o daňové povinnosti „mají přednost“ před argumentem, že v době vydání a nabytí právní moci platebního výměru na úrok z prodlení bylo rozhodnutí o daňové povinnosti v právní moci a správce daně nepostupoval nezákonně, pokud z uvedeného stavu vycházel.“

22. Z uvedeného důvodu, tedy právě proto, že řízení o samotné daňové povinnosti bylo následně zastaveno a nebyla vyměřena daňová povinnost, dospěl krajský soud k závěru, že žaloba byla v části směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2016, č. j. X, a to konkrétně a výhradně v části týkající se zdaňovacího období prosince roku 2010 důvodná, a proto výrokem II tohoto rozsudku uvedené žalované rozhodnutí v této části zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 1 s. ř. s., přičemž v dalším řízení je žalovaný v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. povinen tento právní názor soudu respektovat.
23. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o zásadu úspěchu ve věci zakotvenou v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Při aplikaci zásady úspěchu ve věci platí, že lze přiznat náhradu pouze těch nákladů řízení, které byly potřebné k účelnému uplatňování nebo bránění práva (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014-47/bod 7/). Při stanovení výše náhrady právního zastoupení postupoval krajský soud dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, (dále jen „vyhl. č. 177/1996 Sb.“) a přiznal žalobci proti žalovanému následující účelně vynaložené náklady soudního řízení.

Řízení před krajským soudem:

- odměna advokáta za 4 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, podání soudu, účast na jednání, /§11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhl. č. 177/1996 Sb./) dle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 12 400 Kč (4 x 3 100 Kč);
- paušální náhrada hotových výdajů advokáta za 4 úkony právní služby po 300 Kč ve výši 1 200 Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.);
- cestovní náhrada ve výši 296,40 Kč za 1 cestu z Hradce Králové do Pardubic a zpět o celkové vzdálenosti 1 x 50 km při základní sazbě náhrady za používání silničního motorového vozidla ve výši 4,20 Kč /1 km činí 210 Kč. Výše náhrady za spotřebované pohonné hmoty při kombinované spotřebě 5,4 l/100 km a ceně pohonných hmot 32 Kč/l činí za 50 km celkem 86,40 Kč;

- navýšení 21% DPH podle § 57 odst. 2 s. ř. s. činí 2 936,40 Kč;
- soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč (žalobce byl úspěšný pouze ve vztahu k jednomu žalovanému rozhodnutí).

Celkem v řízení před krajským soudem činí náhrada přiznaných nákladů řízení 19 919 Kč.

Řízení před Nejvyšším správním soudem:

- odměna advokáta za 1 úkon právní služby (sepis kasační stížnosti /§11 odst. 1 písm. d), vyhl. č. 177/1996 Sb./) dle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 3 100 Kč;
- paušální náhrada hotových výdajů advokáta za 1 úkon právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.);
- navýšení 21% DPH podle § 57 odst. 2 s. ř. s. činí 714 Kč;
- soudní poplatek ve výši 5 000 Kč.

Celkem v řízení před NSS činí náhrada přiznaných nákladů řízení 9 114 Kč.

24. Celkové náklady řízení, které je žalovaný povinen uhradit žalobci, tak činí 29 033 Kč. Platební místo bylo určeno v souladu s ust. § 149 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ust. § 64 s. ř. s. Lhůta ke splnění uložené povinnosti byla určena jako přiměřená v souladu s ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 22. prosince 2021

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu